

Secció 27. Ministeri d'Habitatge.
Servei 09: Direcció General d'Arquitectura i Política d'Habitatge.

Concepte pressupostari	Anualitats i imports en milers d'euros				Màxim de compromisos en el període
	2009	2010	2011	2012	
27.09.261N.752	474.662,44	316.538,78	123.427,11	67.569,36	982.197,69

Dos. Els límits anteriors es poden modificar mitjançant acord de Consell de Ministres de conformitat amb el procediment previst a l'article 47 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

ANNEX XVIII

Assumpció de deute de Renfe-Operadora i ADIF (article 52.1)

Relació de deutes de l'Entitat Pública Empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries que l'Estat assumeix amb efectes de l'1 de gener de 2008:

Classe de deute	Import assumit - Euros	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Banc Europeu d'Inversions	15.945.482,05	5,07	2008	2010
Banc Europeu d'Inversions	26.029.404,83	3,89	2008	2011
Banc Europeu d'Inversions	40.903.350,52	3,64	2008	2011
Banc Europeu d'Inversions	43.709.971,24	Variable BEI	2008	2014
Banc Europeu d'Inversions (1)	6.351.065,39	Variable BEI	2016	2033
Total general	132.939.274,03			

(1) Préstec per un import de 98.281.960,73 €, dels quals s'assignen 6.351.065,39 € a l'annex XVIII i 91.930.895,34 € a l'annex XIX.

Relació de deutes de l'Entitat Pública Empresarial Renfe-Operadora que l'Estat assumeix amb efectes de l'1 de gener de 2008:

Classe de deute	Import assumit - Euros	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
La Caixa	81.145.020,62	Fix	2008 ⁽²⁾	
Total general	81.145.020,62			

(2) Amortització anticipada.

ANNEX XIX

Assumpció de deute de Renfe-Operadora i ADIF (article 52.2)

Relació de deutes de l'Entitat Pública Empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries que l'Estat assumeix amb efectes de l'1 de gener de 2008:

Classe de deute	Import assumit - Euros	Tipus de referència - Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Banc Europeu d'Inversions ⁽¹⁾ .	91.930.895,34	Variable BEI	2016	2033

(1) Préstec per un import de 98.281.960,73 €, dels quals s'assignen 6.351.065,39 € a l'annex XVIII i 91.930.895,34 € a l'annex XIX.

22296 LLEI 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra civil i la dictadura. («BOE» 310, de 27-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'esperit de reconciliació i concòrdia, i de respecte al pluralisme i a la defensa pacífica de totes les idees, que va guiar la Transició ens va permetre dotar-nos d'una Constitució, la de 1978, que va traduir jurídicament aquesta voluntat de retrobament dels espanyols, articulant un Estat social i democràtic de dret amb clara vocació integradora.

L'esperit de la Transició dona sentit al model constitucional de convivència més fecund de què mai hem gaudit i explica les diverses mesures i drets que s'han anat reconeixent, des de l'origen mateix de tot el període democràtic, a favor de les persones que, durant els decennis anteriors a la Constitució, van patir les conseqüències de la guerra civil i del règim dictatorial que la va succeir.

Malgrat aquest esforç legislatiu, encara queden iniciatives que s'han d'adoptar per donar una resposta completa i definitiva a les demandes d'aquests ciutadans, plantejades tant en l'àmbit parlamentari com per diferents associacions cíviques. Es tracta de peticions legítimes i justes, que la nostra democràcia, apel·lant de nou al

seu esperit fundacional de concòrdia, i en el marc de la Constitució, no pot deixar d'atendre.

Per això mateix, aquesta Llei atén el que va manifestar la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats que el 20 de novembre de 2002 va aprovar per unanimitat una Proposició no de llei en què l'òrgan de representació de la ciutadania reiterava que «ningú no es pot sentir legitimat, com va ocórrer en el passat, per utilitzar la violència amb la finalitat d'imposar les seves conviccions polítiques i establir règims totalitaris contraris a la llibertat i dignitat de tots els ciutadans, cosa que mereix la condemna i repulsa de la nostra societat democràtica». La present Llei assumeix aquesta declaració així com la condemna del franquisme continguda en l'Informe de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa signat a París el 17 de març de 2006, en què es van denunciar les greus violacions de Drets Humans comeses a Espanya entre els anys 1939 i 1975.

És l'hora, així, que la democràcia espanyola i les generacions vives que avui en gaudeixen honrin i recuperin per sempre tots els qui directament van patir les injustícies i els greuges produïts, per uns motius o altres polítics o ideològics o de creences religioses, en aquells dolorosos períodes de la nostra història. Per descomptat, els qui hi van perdre la vida. Amb ells, les seves famílies. També els qui van perdre la llibertat, perquè van patir presó, deportació, confiscació dels seus béns, treballs forçosos o internaments en camps de concentració dins o fora de les nostres fronteres. També, en fi, els qui van perdre la pàtria perquè van ser empesos a un exili llarg, esgarriós i, en tants casos, irreversible. I, finalment, els qui en diferents moments van lluitar per la defensa dels valors democràtics, com els integrants del Cos de Carrabiners, els brigadistes internacionals, els combatents guerrillers, la rehabilitació dels quals va ser unànimement sol·licitada pel Ple del Congrés dels Diputats de 16 de maig de 2001, o els membres de la Unió Militar Democràtica, que es va autodissoldre amb la celebració de les primeres eleccions democràtiques.

En aquest sentit, la Llei posa les bases perquè els poders públics portin a terme polítiques públiques adreçades al coneixement de la nostra història i al foment de la memòria democràtica.

Aquesta Llei parteix de la consideració que els diversos aspectes relacionats amb la memòria personal i familiar, especialment quan s'han vist afectats per conflictes de caràcter públic, formen part de l'estatut jurídic de la ciutadania democràtica, i com a tals són abordats en el text. Es reconeix, en aquest sentit, un dret individual a la memòria personal i familiar de cada ciutadà, que té la primera manifestació a la Llei en el reconeixement general que aquesta proclama en el seu article 2.

En efecte, en aquest precepte es fa una proclamació general del caràcter injust de totes les condemnes, sancions i expressions de violència personal produïdes, per motius inequívocament polítics o ideològics, durant la Guerra Civil, així com les que, per les mateixes raons, van tenir lloc en la Dictadura posterior.

Aquesta declaració general, continguda a l'article 2, es complementa amb la previsió d'un procediment específic per obtenir una Declaració personal, de contingut rehabilitador i reparador, que s'obre com un dret a tots els perjudicats, i que poden exercir ells mateixos o els seus familiars.

A l'article 3 de la Llei es declara la il·legitimitat dels tribunals, jurats o òrgans de qualsevol naturalesa administrativa creats amb vulneració de les garanties més elementals del dret a un procés just, així com la il·legitimitat de les sancions i condemnes de caràcter personal imposades per motius polítics, ideològics o de creences religioses. Se subratlla, així, de forma inequívoca, la carència actual de vigència jurídica de les disposicions i resolucions contràries als drets humans i es contribueix

a la rehabilitació moral dels qui van patir unes sancions i condemnes tan injustes.

En aquest sentit, la Llei inclou una disposició derogatòria que, de forma expressa, priva de vigència jurídica les normes dictades sota la Dictadura manifestament repressores i contràries als drets fonamentals amb el doble objectiu de proclamar-ne l'expulsió formal de l'ordenament jurídic i impedir-ne la invocació per part de qualsevol autoritat administrativa i judicial.

Els articles 5 a 9 estableixen el reconeixement de diverses millores de drets econòmics ja recollits en el nostre ordenament. En aquesta mateixa direcció, es preveu el dret a una indemnització a favor de totes les persones que van perdre la vida en defensa de la democràcia, de la democràcia de què avui tots gaudim, i que no havien rebut fins ara la compensació deguda (art. 10).

Es recullen diversos preceptes (art. 11 a 14) que, atenent també en aquest àmbit una demanda molt legítima de no pocs ciutadans que ignoren el parador dels seus familiars, alguns encara en fosses comunes, preveuen mesures i instruments perquè les administracions públiques facilitin, als interessats que ho sol·licitin, les tasques de localització i, si s'escau, identificació dels desapareguts, com una última prova de respecte per ells.

S'estableixen, així mateix, una sèrie de mesures (art. 15 i 16) en relació amb els símbols i monuments commemoratius de la Guerra Civil o de la Dictadura, basades en el principi d'evitar tota exaltació de l'aixecament militar, de la Guerra Civil i de la repressió de la Dictadura, en el convenciment que els ciutadans tenen dret que sigui així, que els símbols públics siguin ocasió de trobada i no d'enfrontament, ofensa o greuge.

El legislador considera de justícia fer un doble reconeixement singularitzat. En primer lloc, als voluntaris integrants de les Brigades Internacionals, als quals se'ls permet accedir a la nacionalitat espanyola sense necessitat que renunciïn a la que han tingut fins a aquest moment (art. 18); i, també, a les associacions ciutadanes que s'hagin significat en la defensa de la dignitat de les víctimes de la violència política a què es refereix aquesta Llei (art. 19).

Amb la finalitat de facilitar la recopilació i el dret d'accés a la informació històrica sobre la Guerra Civil, la Llei reforça el paper de l'actual Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola, amb seu a Salamanca, lo integra al Centre Documental de la Memòria Històrica, també amb seu a la ciutat de Salamanca, i estableix que s'hi traslladi tota la documentació existent en altres centres estatals (arts. 20 a 22).

La present Llei amplia la possibilitat d'adquisició de la nacionalitat espanyola als descendents fins al primer grau dels qui havien estat originàriament espanyols. Amb això se satisfà una legítima pretensió de l'emigració espanyola, que inclou singularment els descendents dels qui van perdre la nacionalitat espanyola per l'exili a conseqüència de la Guerra Civil o la Dictadura.

En definitiva, aquesta Llei vol contribuir a tancar ferides encara obertes en els espanyols i a donar satisfacció als ciutadans que van patir, directament o en la persona dels seus familiars, les conseqüències de la tragèdia de la Guerra Civil o de la repressió de la Dictadura. Hi vol contribuir des del ple convenciment que, en aprofundir d'aquesta manera en l'esperit del retrobament i de la concòrdia de la Transició, no són només aquests ciutadans els que resulten reconeguts i honorats sinó també la democràcia espanyola en conjunt. No és tasca del legislador implantar una determinada memòria col·lectiva. Però sí que és deure del legislador, i comesa de la llei, reparar els danys a les víctimes, consagrar i protegir, amb el màxim vigor normatiu, el dret a la memòria personal i familiar com a expressió de plena ciutadania democràtica, fomentar els valors constitucionals i promoure el coneixement i la reflexió sobre el nostre passat, per evitar que es repe-

teixin situacions d'intolerància i violació de drets humans com les viscudes llavors.

Aquest és el compromís al qual responen el text legal i les seves conseqüències jurídiques.

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. Aquesta Llei té per objecte reconèixer i ampliar drets a favor dels qui van patir persecució o violència, per raons polítiques, ideològiques, o de creença religiosa, durant la Guerra Civil i la Dictadura, promoure'n la reparació moral i la recuperació de la seva memòria personal i familiar, i adoptar mesures complementàries destinades a suprimir elements de divisió entre els ciutadans, tot això amb la finalitat de fomentar la cohesió i solidaritat entre les diverses generacions d'espanyols entorn dels principis, valors i llibertats constitucionals.

2. Mitjançant aquesta Llei, com a política pública, es pretén fomentar els valors i principis democràtics, facilitar el coneixement dels fets i circumstàncies esdevinguts durant la Guerra Civil i la Dictadura, i assegurar la preservació dels documents relacionats amb aquest període històric i dipositats en arxius públics.

Article 2. *Reconeixement general.*

1. Com a expressió del dret de tots els ciutadans a la reparació moral i a la recuperació de la memòria personal i familiar, es reconeix i es declara el caràcter radicalment injust de totes les condemnes, sancions i qualssevol formes de violència personal produïdes per raons polítiques, ideològiques o de creença religiosa durant la Guerra Civil, així com les sofertes per les mateixes causes durant la Dictadura.

2. Les raons a què es refereix l'apartat anterior inclouen la pertinença, col·laboració o relació amb partits polítics, sindicats, organitzacions religioses o militars, minories ètniques, societats secretes, lògies maçòniques i grups de resistència, així com l'exercici de conductes vinculades amb opcions culturals, lingüístiques o d'orientació sexual.

3. Així mateix, es reconeix i es declara la injustícia que va suposar l'exili de molts espanyols durant la Guerra Civil i la Dictadura.

Article 3. *Declaració d'il·legitimitat.*

1. Es declara la il·legitimitat dels tribunals, jurats i qualssevol altres òrgans penals o administratius que, durant la Guerra Civil, s'haguessin constituït per imposar, per motius polítics, ideològics o de creença religiosa, condemnes o sancions de caràcter personal, així com la de les seves resolucions.

2. Perquè són contraris a dret i vulneren les exigències més elementals del dret a un judici just, es declara en tot cas la il·legitimitat del Tribunal de Repressió de la Maçoneria i el Comunisme, el Tribunal d'Ordre Públic, així com els Tribunals de Responsabilitats Polítiques i Consells de Guerra constituïts per motius polítics, ideològics o de creença religiosa d'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquesta Llei.

3. Igualment, es declaren il·legítimes, per vicis de forma i fons, les condemnes i sancions dictades per motius polítics, ideològics o de creença per qualssevol tribunals o òrgans penals o administratius durant la Dictadura contra els qui van defensar la legalitat institucional anterior, van pretendre el restabliment d'un règim democràtic a Espanya o van intentar viure d'acord amb opcions emparades per drets i llibertats que avui reconeix la Constitució.

Article 4. *Declaració de reparació i reconeixement personal.*

1. Es reconeix el dret a obtenir una Declaració de reparació i reconeixement personal als qui durant la Guerra Civil i la Dictadura van patir els efectes de les resolucions a què es refereixen els articles anteriors.

Aquest dret és plenament compatible amb els altres drets i mesures reparadores reconeguts en normes anteriors, així com amb l'exercici de les accions que corresponguin davant els tribunals de justícia.

2. Tenen dret a sol·licitar la Declaració les persones afectades i, en cas que hagin mort, el cònjuge o la persona lligada per una relació d'afectivitat anàloga, els seus ascendents, descendents i col·laterals fins al segon grau.

3. Així mateix, poden sol·licitar la Declaració les institucions públiques, amb l'acord previ del seu òrgan col·legiat de govern, respecte dels qui, mancant de cònjuge o dels familiars que esmenta l'apartat anterior, hi havien exercit un càrrec o una activitat rellevant.

4. Les persones o institucions que preveuen els apartats anteriors poden sol·licitar al Ministeri de Justícia l'expedició de la Declaració. Amb aquesta finalitat, poden aportar tota la documentació que estigui en poder seu sobre els fets o el procediment, així com tots els antecedents que es considerin oportuns.

5. La Declaració a què es refereix aquesta Llei és compatible amb qualsevol altra fórmula de reparació prevista en l'ordenament jurídic i no constitueix títol per al reconeixement de responsabilitat patrimonial de l'Estat ni de qualsevol Administració pública, ni dóna lloc a cap efecte, reparació o indemnització d'índole econòmica o professional. El Ministeri de Justícia ha de denegar l'expedició de la Declaració quan no s'ajusti al que disposa aquesta Llei.

Article 5. *Millora de les prestacions reconegudes per la Llei 5/1979, de 18 de setembre, de reconeixement de pensions, assistència medicofarmacèutica i assistència social a favor de les viudes, fills i altres familiars dels espanyols que van morir com a conseqüència o en ocasió de la passada Guerra Civil.*

1. Amb la finalitat de completar l'acció protectora que estableix la Llei 5/1979, de 18 de setembre, de reconeixement de pensions, assistència medicofarmacèutica i assistència social a favor de les viudes, fills i altres familiars dels espanyols que van morir com a conseqüència o en ocasió de la passada Guerra Civil, es modifiquen les lletres a) i c) del número 2 del seu article primer, que queden redactades de la manera següent:

«a) Per ferides, malaltia o lesió accidental originades com a conseqüència de la guerra.

c) Com a conseqüència d'actuacions o opinions polítiques i sindicals, quan es pugui establir així mateix una relació de causalitat personal i directa entre la Guerra Civil i la mort.»

2. Les pensions que es reconeguin a l'empara del que disposa l'apartat anterior tenen efectes econòmics des del primer dia del mes següent a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, i són aplicables, si s'escau, les normes que regulen la caducitat d'efectes en el règim de classes passives de l'Estat.

Article 6. *Import de determinades pensions d'orfanat.*

1. La quantia de les pensions d'orfanat a favor d'orfes no incapacitats més grans de vint-i-un anys causades per personal no funcionari a l'empara de les lleis 5/1979, de 18 de setembre, i 35/1980, de 26 de juny, s'estableix en 132,86 euros mensuals.

2. A les pensions d'orfanat a què es refereix el present article els és aplicable el sistema de complements econòmics vigents i experimenten les revaloracions que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat per a cada any.

3. El que disposen els dos apartats anteriors té efectivitat econòmica des del primer dia del mes següent a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, sense perjudici de les normes que sobre caducitat d'efectes regeixen en el règim de classes passives de l'Estat.

Article 7. Modificació de l'àmbit d'aplicació de les indemnitzacions a favor dels qui van patir presó com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

1. Amb la finalitat d'incorporar supòsits exclosos en el seu moment de la concessió d'indemnitzacions per temps d'estada a la presó durant la Dictadura, es modifiquen els apartats u i dos de la disposició adicional divuitena de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 1990, que queden redactats de la manera següent:

«U. Els qui acreditin que han patit privació de llibertat en establiments penitenciaris o en batallons disciplinaris, en qualsevol de les modalitats, durant tres anys o més, com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, i tinguin complerta l'edat de seixanta anys el 31 de desembre de 1990, tenen dret a percebre una sola vegada una indemnització d'acord amb l'escala següent:

Tres o més anys de presó: 6.010,12 €.
Per cada tres anys complets addicionals: 1.202,02 €.

Dos. Si el causant del dret a aquesta indemnització ha mort, i el 31 de desembre de 1990 hauria pogut tenir complerts seixanta anys d'edat, hi té dret el cònjuge supervivent, que sigui pensionista de viduïtat per aquesta causa o que, fins i tot no tenint aquesta condició, acreditin ser cònjuge viu del causant.»

2. S'afegeixen un apartat dos bis i un apartat set a la Disposició adicional divuitena de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos de l'Estat amb la redacció següent:

«Dos bis. Una indemnització de 9.616,18 € es reconeix al cònjuge supervivent de qui, havent patit privació de llibertat per un temps inferior a tres anys com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, hagués estat condemnat per aquests a pena de mort efectivament executada i no hagi vist reconeguda a favor seu, per aquesta circumstància, cap pensió o indemnització amb càrrec a algun dels sistemes públics de protecció social.»

«Set. Els qui es considerin amb dret als beneficis que estableixen apartats u i dos anteriors, siguin els mateixos causants o els seus cònjuges supervivents o pensionistes de viduïtat per tal causa, els han de sol·licitar expressament a l'esmentada Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques.»

Article 8. Tributació en l'impost sobre la renda de les persones físiques de les indemnitzacions a favor dels qui van patir privació de llibertat com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

Amb efectes des de l'1 de gener de 2005, s'afegeix una nova lletra u) a l'article 7 del text refós de la Llei de

l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«u) Les indemnitzacions que preveu la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.»

Article 9. Ajudes per compensar la càrrega tributària de les indemnitzacions percebudes des de l'1 de gener de 1999 per privació de llibertat com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

1. Les persones que hagin percebut des de l'1 de gener de 1999 fins a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei les indemnitzacions que estableix la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, poden sol·licitar, en la forma i els terminis que es determinin, l'abonament d'una ajuda quantificada en el 15 per cent de les quantitats que, per aquest concepte, hagin consignat en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques de cadascun dels esmentats períodes impositius.

2. Si les persones a què es refereix l'apartat 1 anterior han mort, el dret a l'ajuda correspon als seus hereus, els quals la poden sol·licitar.

3. Les ajudes percebudes en virtut del que disposa el present article estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4. Per ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'ha de determinar el procediment, les condicions per a la seva obtenció i l'òrgan competent per al reconeixement i l'abonament d'aquesta ajuda.

Article 10. Reconeixement a favor de persones que van morir en defensa de la democràcia durant el període comprès entre l'1 de gener de 1968 i el 6 d'octubre de 1977.

1. En atenció a les circumstàncies excepcionals que van concórrer en la seva mort, es reconeix el dret a una indemnització, per una quantia de 135.000 €, als beneficiaris dels qui van morir durant el període comprès entre l'1 de gener de 1968 i el 6 d'octubre de 1977, en defensa i reivindicació de les llibertats i els drets democràtics.

2. Són beneficiaris de la indemnització a què es refereix l'apartat primer d'aquest article els fills i el cònjuge de la persona que ha mort, si no estava separada legalment ni en procés de separació o nul·litat matrimonial, o la persona que hi havia conviscut de forma permanent amb una relació d'afectivitat anàloga a la del cònjuge durant, almenys, els dos anys immediatament anteriors al moment de la mort, llevat que haguessin tingut descendència en comú, cas en què n'hi ha prou amb la mera convivència.

Subsidiàriament, si no hi ha els anteriors, en són beneficiaris, per ordre successiu i excloent, els pares, els néts, els germans de la persona que ha mort i els fills de la persona convivent, si depenien econòmicament del difunt.

Quan es produeixi la concurrència de diverses persones que pertanyen a un grup dels que tenen dret a la indemnització, la quantia total màxima s'ha de repartir per parts iguals entre tots els qui hi tenen dret per la mateixa condició, excepte quan concorren el cònjuge o persona amb una relació afectiva anàloga i els fills del difunt, cas en què l'ajuda s'ha de distribuir al 50 per cent entre el cònjuge o la persona amb una relació d'afectivitat anàloga i el conjunt dels fills.

3. És procedent l'abonament de la indemnització sempre que pels mateixos fets no s'hagi rebut cap indemnització o compensació econòmica o, havent-ne rebut, sigui de quantia inferior a la que determina aquest article.

4. El Govern, mitjançant un reial decret, ha de determinar les condicions i el procediment per a la concessió de la indemnització que preveu aquest article.

5. Els beneficiaris de la indemnització que estableix aquest article disposen del termini d'un any, a comptar de l'entrada en vigor del reial decret a què es refereix l'apartat anterior, per presentar la sol·licitud davant la Comissió que s'hi esmenta.

Article 11. *Col·laboració de les administracions públiques amb els particulars per a la localització i identificació de víctimes.*

1. Les administracions públiques, en el marc de les seves competències, han de facilitar als descendents directes de les víctimes que ho sol·licitin les activitats d'indagació, localització i identificació de les persones desaparegudes violentament durant la Guerra Civil o la repressió política posterior i el parador de les quals s'ignori. El que preveu el paràgraf anterior es pot aplicar respecte de les entitats que, constituïdes abans de l'1 de juny de 2004, incloguin el desenvolupament d'aquestes activitats entre els seus fins.

2. L'Administració General de l'Estat ha d'elaborar plans de treball i establir subvencions per sufragar despeses derivades de les activitats que preveu aquest article.

Article 12. *Mesures per a la identificació i localització de víctimes.*

1. El Govern, en col·laboració amb totes les administracions públiques, ha d'elaborar un protocol d'actuació científica i multidisciplinari que assegni la col·laboració institucional i una intervenció adequada en les exhumacions. Així mateix, ha d'establir els oportuns convenis de col·laboració per subvencionar les entitats socials que participin en els treballs.

2. Les administracions públiques han d'elaborar i posar a disposició de tots els interessats, dins del seu àmbit territorial respectiu, mapes on constin els terrenys en què es localitzin les restes de les persones a què es refereix l'article anterior, incloent tota la informació complementària disponible.

El Govern ha de determinar el procediment i confeccionar un mapa integrat que compregui tot el territori espanyol, que ha de ser accessible per a tots els ciutadans interessats i al qual s'han d'incorporar les dades que han de ser remeses per les diferents administracions públiques competents.

Les àrees incloses en els mapes han de ser objecte d'especial preservació pels seus titulars, en els termes que s'estableixin per reglament. Així mateix, els poders públics competents han d'adoptar mesures orientades a la seva adequada preservació.

Article 13. *Autoritzacions administratives per a activitats de localització i identificació.*

1. Les administracions públiques competents han d'autoritzar les tasques de prospecció encaminades a la localització de restes de les víctimes esmentades a l'apartat 1 de l'article 11, d'acord amb la normativa sobre patrimoni històric i el protocol d'actuació que aprovi el Govern. Les troballes s'han de posar immediatament en coneixement de les autoritats administratives i judicials competents.

2. Les administracions públiques, en l'exercici de les seves competències, han d'establir el procediment i les

condicions en què els descendents directes de les víctimes esmentades a l'apartat 1 de l'article 11, o les entitats que actuïn en nom seu, puguin recuperar les restes enterades a les fosses corresponents, per identificar-les i traslladar-les eventualment a un altre lloc.

3. En qualsevol cas, l'exhumació s'ha de sotmetre a autorització administrativa per part de l'autoritat competent, en la qual s'ha de ponderar l'existència d'oposició per qualsevol dels descendents directes de les persones les restes de les quals s'hagin de traslladar. A aquests efectes, i amb caràcter previ a la resolució corresponent, l'administració competent ha de donar publicitat adequada a les sol·licituds presentades, i comunicar-ne en tot cas l'existència a l'Administració General de l'Estat perquè ho inclogui al mapa que indica l'apartat primer de l'article anterior.

4. Les restes que hagin estat objecte de trasllat i no siguin reclamades han de ser inhumades al cementiri corresponent al terme municipal on es trobin.

Article 14. *Accés als terrenys afectats per treballs de localització i identificació.*

1. La realització de les activitats de localització i eventual identificació o trasllat de les restes de les persones que esmenta l'apartat 1 de l'article 13 es constitueix en fi d'utilitat pública i interès social, als efectes de permetre, si s'escau i d'acord amb els articles 108 a 119 de la Llei d'expropiació forçosa, l'ocupació temporal dels terrenys on s'hagin de realitzar.

2. Per a les activitats que determina l'apartat anterior, les autoritats competents han d'autoritzar, llevat que hi hagi una causa justificada d'interès públic, l'ocupació temporal dels terrenys de titularitat pública.

3. En el cas de terrenys de titularitat privada, els descendents, o les organitzacions legitimades d'acord amb l'apartat anterior, han de sol·licitar el consentiment dels titulars de drets afectats sobre els terrenys on es trobin les restes. Si no se n'obté el consentiment, les administracions públiques poden autoritzar l'ocupació temporal, sempre després d'una audiència dels titulars de drets afectats, amb consideració de les seves al·legacions, i fixant la indemnització corresponent a càrrec dels ocupants.

Article 15. *Símbols i monuments públics.*

1. Les administracions públiques, en l'exercici de les seves competències, han de prendre les mesures oportunes per a la retirada d'escuts, insígnies, plaques i altres objectes o mencions commemoratives d'exaltació, personal o col·lectiva, de l'aixecament militar, de la Guerra Civil i de la repressió de la Dictadura. Entre aquestes mesures, s'hi pot incloure la retirada de subvencions o ajudes públiques.

2. El que preveu l'apartat anterior no és aplicable quan les mencions siguin d'estricta record privat, sense exaltació dels enfrontats, o quan concorrin raons artístiques, arquitectòniques o artísticoreligioses protegides per la llei.

3. El Govern ha de col·laborar amb les comunitats autònomes i les entitats locals en l'elaboració d'un catàleg de vestigis relatius a la Guerra Civil i la Dictadura als efectes que preveu l'apartat anterior.

4. Les administracions públiques poden retirar subvencions o ajudes als propietaris privats que no actuïn de la manera que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Article 16. *Valle de los Caídos.*

1. El Valle de los Caídos es regeix estrictament per les normes aplicables amb caràcter general als llocs de culte i als cementiris públics.

2. En cap lloc del recinte es poden portar a terme actes de naturalesa política ni exaltadors de la Guerra Civil, dels seus protagonistes o del franquisme.

Article 17. Edificacions i obres realitzades mitjançant treballs forçosos.

El Govern, en col·laboració amb les altres administracions públiques, ha de confeccionar un cens d'edificacions i obres realitzades pels membres dels Batallons Disciplinaris de Soldats Treballadors, així com per presoners en camps de concentració, Batallons de Treballadors i presoners en Colònies Penitenciàries Militaritzades.

Article 18. Concessió de la nacionalitat espanyola als voluntaris integrants de les Brigades Internacionals.

1. Amb la finalitat de fer efectiu el dret que va reconèixer el Reial decret 39/1996, de 19 de gener, als voluntaris integrants de les Brigades Internacionals que van participar en la Guerra Civil de 1936 a 1939, no els és aplicable l'exigència de renúncia a la seva anterior nacionalitat requerida a l'article 23, lletra b, del Codi civil, pel que fa a l'adquisició per carta de naturalesa de la nacionalitat espanyola.

2. Mitjançant un reial decret aprovat pel Consell de Ministres, s'han de determinar els requisits i el procediment que s'ha de seguir per a l'adquisició de la nacionalitat espanyola per part de les persones que esmenta l'apartat anterior.

Article 19. Reconeixement a les associacions de víctimes.

Es reconeix la tasca de les associacions, fundacions i organitzacions que hagin destacat en la defensa de la dignitat de totes les víctimes de la violència política a què es refereix aquesta Llei. El Govern pot concedir, mitjançant un reial decret, les distincions que consideri oportunes a les entitats esmentades.

Article 20. Creació del Centre Documental de la Memòria Històrica i Arxiu General de la Guerra Civil.

1. De conformitat amb el que preveu la Llei 21/2005, de 17 de novembre, es constitueix el Centre Documental de la Memòria Històrica, amb seu a la ciutat de Salamanca.

2. Són funcions del Centre Documental de la Memòria Històrica:

a) Mantenir i desenvolupar l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola creat pel Reial decret 426/1999, de 12 de març. Amb aquesta finalitat, i mitjançant el procediment que es determini per reglament, s'han d'integrar en aquest arxiu tots els documents originals o còpies fidedignes d'aquests referits a la Guerra Civil de 1936-1939 i la repressió política subsegüent situats en museus, biblioteques o arxius de titularitat estatal, en els quals n'ha de quedar una còpia digitalitzada. Així mateix, l'Administració General de l'Estat ha de recopilar els testimonis orals rellevants vinculats a l'indicat període històric per remetre'ls i integrar-los a l'Arxiu General.

b) Recuperar, reunir, organitzar i posar a disposició dels interessats els fons documentals i les fonts secundàries que puguin ser d'interès per a l'estudi de la Guerra Civil, la Dictadura franquista, la resistència guerrillera contra aquesta, l'exili, l'internament d'espanyols en camps de concentració durant la Segona Guerra Mundial i la Transició.

c) Fomentar la investigació històrica sobre la Guerra Civil, el franquisme, l'exili i la Transició, i contribuir a la difusió dels resultats.

d) Impulsar la difusió dels fons del Centre, i facilitar la participació activa dels usuaris i de les seves organitzacions representatives.

e) Atorgar ajudes als investigadors, mitjançant premis i beques, perquè continuïn desenvolupant la seva labor acadèmica i d'investigació sobre la Guerra Civil i la Dictadura.

f) Reunir i posar a disposició dels interessats informació i documentació sobre processos similars que hagin tingut lloc en altres països.

3. L'estructura i funcionament del Centre Documental de la Memòria Històrica s'ha d'establir mitjançant un Reial decret acordat en Consell de Ministres.

Article 21. Adquisició i protecció de documents sobre la Guerra Civil i la Dictadura.

1. L'Administració General de l'Estat ha d'aprovar, amb caràcter anual i amb la dotació que en cada cas s'estableixi en els pressupostos generals de l'Estat, un programa de convenis per a l'adquisició de documents referits a la Guerra Civil o a la repressió política subsegüent que estiguin en arxius públics o privats, nacionals o estrangers, siguin en versió original o a través de qualsevol instrument que permeti arxivar, conèixer o reproduir paraules, dades o xifres amb fidelitat a l'original. Aquests fons documentals s'han d'incorporar a l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola.

2. De conformitat amb el que disposa la Llei 16/1985, de 25 de juny, de patrimoni històric espanyol, els documents que estan en arxius privats i públics relatius a la Guerra Civil i la Dictadura es declaren constitutius del patrimoni documental i bibliogràfic, sense perjudici del que disposa l'article 22.

Article 22. Dret d'accés als fons dels arxius públics i privats.

1. Als efectes del que preveu aquesta Llei, es garanteix el dret d'accés als fons documentals dipositats als arxius públics i l'obtenció de les còpies que se sol·licitin.

2. El que preveu l'apartat anterior és aplicable, en els seus propis termes, als arxius privats sostinguts, totalment o parcialment, amb fons públics.

3. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a la protecció, la integritat i catalogació d'aquests documents, en particular en els casos de més deteriorament o risc de degradació.

Disposició addicional primera. Adequació de l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola.

S'autoritza el Govern a portar a terme les accions necessàries per organitzar i reestructurar l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola.

Disposició addicional segona.

Les previsions que conté aquesta Llei són compatibles amb l'exercici de les accions i l'accés als procediments judicials ordinaris i extraordinaris que estableixen les lleis o els tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya.

Disposició addicional tercera. Marc institucional.

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'establir el marc institucional que impulsi les polítiques públiques relatives a la conservació i el foment de la memòria democràtica.

Disposició addicional quarta. *Habilitació al Govern per al reconeixement d'indemnitzacions extraordinàries.*

1. S'autoritza el Govern perquè, en el termini de sis mesos, mitjançant un reial decret, determini l'abast, les condicions i el procediment per a la concessió d'indemnitzacions extraordinàries a favor dels qui van patir lesions incapacitadores per fets i en les circumstàncies i amb les condicions a què es refereix l'apartat u de l'article 10 d'aquesta Llei.

2. És procedent el reconeixement de les indemnitzacions que preveu aquesta disposició sempre que pels mateixos fets no s'hagi rebut indemnització o compensació econòmica amb càrrec a algun dels sistemes públics de protecció social.

3. Les indemnitzacions que estableix aquesta disposició s'han d'abonar directament als mateixos incapacitats i són intransferibles.

Disposició addicional cinquena.

Als efectes de l'aplicació de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, el personal de la Marina Mercant que va ser incorporat a l'Exèrcit Republicà des del 18 de juliol de 1936 es considera inclòs en el Decret de 13 de març de 1937 que establia la incorporació a la reserva naval, el Decret de 12 de juny de 1937 que aplicava l'anterior fixant l'ingrés i escalafonament a la reserva esmentada i l'Ordre circular de 10 d'octubre de 1937 que aprova el reglament de l'esmentat escalafonament en desplegament dels anteriors. És procedent l'abonament de la pensió corresponent sempre que, pel mateix supòsit, no s'hagi rebut cap compensació econòmica o, havent-se rebut, sigui de quantia inferior a la que determinen les disposicions esmentades.

Disposició addicional sisena.

La fundació gestora del Valle de los Caídos ha d'incloure entre els seus objectius honrar i rehabilitar la memòria de totes les persones que van morir a conseqüència de la Guerra Civil de 1936-1939 i de la repressió política que la va seguir amb objecte d'aprofundir en el coneixement d'aquest període històric i dels valors constitucionals. Així mateix, ha de fomentar les aspiracions de reconciliació i convivència que hi ha en la nostra societat. Tot això amb plena subjecció al que disposa l'article 16.

Disposició addicional setena. *Adquisició de la nacionalitat espanyola.*

1. Les persones el pare o la mare de les quals hagués estat originàriament espanyol poden optar a la nacionalitat espanyola d'origen si formalitzen la seva declaració en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de la present disposició addicional. El termini pot ser prorrogat per acord del Consell de Ministres fins al límit d'un any.

2. Aquest dret també es reconeix als néts dels qui van perdre o van haver de renunciar a la nacionalitat espanyola com a conseqüència de l'exili.

Disposició addicional vuitena. *Accés a la consulta dels llibres d'actes de defuncions dels registres civils.*

El Govern, a través del Ministeri de Justícia, en el que sigui necessari per donar compliment a les previsions d'aquesta Llei, ha de dictar les disposicions necessàries per facilitar l'accés a la consulta dels llibres de les actes de defuncions dels registres civils dependents de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Disposició derogatòria.

En congruència amb el que estableix el punt 3 de la disposició derogatòria de la Constitució, es declaren expressament derogats el Ban de Guerra de 28 de juliol de 1936, de la Junta de Defensa Nacional, aprovat pel Decret número 79, el Ban de 31 d'agost de 1936 i, especialment, el Decret del general Franco, número 55, d'1 de novembre de 1936; les lleis de seguretat de l'Estat, de 12 de juliol de 1940 i 29 de març de 1941, de reforma del Codi penal dels delictes contra la seguretat de l'Estat; la Llei de 2 de març de 1943 de modificació del delictes de Rebel·lió Militar; el Decret llei de 18 d'abril de 1947, sobre rebel·lió militar i bandatge i terrorisme, i les lleis 42/1971 i 44/1971 de reforma del Codi de justícia militar; les lleis de 9 de febrer de 1939 i de 19 de febrer de 1942 sobre responsabilitats polítiques i la Llei d'1 de març de 1940 sobre repressió de la maçoneria i el comunisme, la Llei de 30 de juliol de 1959, d'ordre públic, i la Llei 15/1963, creadora del Tribunal d'Ordre Públic.

Disposició final primera. *Habilitació per al desplegament.*

S'habilita el Govern i els seus membres, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», amb excepció de la disposició addicional setena, que ho farà al cap d'un any de la publicació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22297 *CORRECCIÓ d'errada de la Llei orgànica 13/2007, de 19 de novembre, per a la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones.* («BOE» 310, de 27-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Havent observat una errada de la Llei orgànica 13/2007, de 19 de novembre, per a la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 278, de 20 de novembre, i en el suplement en català número 36, de 30 de novembre de 2007, se'n fa la rectificació oportuna referida a la versió catalana:

A la pàgina 4916, segona columna, en l'apartat U. de l'article segon, pel qual es modifica l'apartat 1 de l'article 313 del Codi penal, on diu: «... o per un altre país ...», ha de dir: «... o a un altre país ...».